

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10129/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Душан Радисављевић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Војислав Виденовић, адвокат из ..., ради заштите права својине од узнемиравања по тужби и ради утврђења права службености по противтужби, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2471/24 од 23.01.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2471/24 од 23.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог – противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2471/24 од 23.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 55/2022 од 19.03.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца – противтуженог, па је туженом – противтужиоцу забрањено да узнемирава тужиоца – противтуженог у вршењу права својине на кп. бр. ..., потес „...“ воћњак 4. класе, површине 14.195 м², к.о. ... и кп. бр. ..., потес „...“ воћњак 4. класе, површине 5.234 м² к.о. ..., радњама проласка путничким моторним возилима, пољопривредном механизацијом, пешице и на било који други начин, путем преко наведених парцела укупне дужине 141м и просечне ширине 3м, који пут почиње од границе некатегорисаног пута на кп. бр. .../... к.о. Звездан и кп. бр. ... к.о. ..., наставља се средином кп. бр. ... к.о. ... у дужини од 111м и ширини од 3м, затим се наставља средином кп. ... к.о. ... у дужини од 30 м и ширини од 3м и завршава се на граници кп. бр. ... к.о. ... и кп. бр. .../... к.о. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог – противтужиоца да се према тужиоцу – противтуженом утврди да тужени – противтужилац има право стварне службености пролаза пешице, колима, пољопривредним машинама и камионом, почев од тремеђе некатегорисаног пута кп. бр. .../... и пута .../... и кп. бр. ..., који се затим наставља преко кп. бр. ... у мзв. „...“ воћњак 4. класе и кп. бр. ... у истом месту воћњак 4. класе у дужини од 145м и ширини од 3м, до краја те парцеле, као послужно добро, а у корист

кп. бр. .../... у мзв. „...“ ливада 2. класе са стамбеним и помоћним објектима к.о. ... као повласног добра и да се наведено право упише у РГЗ СКН Зајечар, а да тужилац – противтужени то право призна и трпи, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог – противтужиоца да се према тужиоцу – противтуженом успостави (конституише) право стварне службености пролаза пешице, колима, пољопривредним машинама и камионом, почев од тремеђе некатегорисаног пута кп. бр. .../... и пута .../... и кп. бр. ..., који се затим наставља преко кп. бр. ... у мзв. „...“ воћњак 4. класе и кп. бр. ... у истом месту воћњак 4. класе у дужини од 145м и ширини од 3м, до краја те парцеле, као послужно добро, а у корист кп. бр. .../... у мзв. „...“ ливада 2. класе са стамбеним и помоћним објектима к.о. ..., као повласног добра и да се наведено право упише у РГЗ СКН Зајечар, а да тужилац – противтужени то право призна и трпи, као неосновна. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом на име накнаде парничних трошкова исплати износ од 432.667,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 2471/24 од 23.01.2025. године, одбио, као неосновану, жалбу туженог – противтужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Зајечару П 55/2022 од 19.03.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени – противтужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог – противтужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је заштита права својине тужиоца – противтуженог од узнемиравања и утврђивање права службености туженог – противтужиоца на парцели власништво тужиоца – противтуженог. Побийана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца – противтуженог усвојен, а одбијен тужбени захтев туженог – противтужиоца донета је применом одредби чланова 42, 49, 50, 51, 53. став 1. и 54. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, на основу утврђеног чињеничног стања да у конкретном случају нема услова за конституисање права стварне службености пролаза на парцелама власништво тужиоца – противтуженог ... и ... к.о. ..., а у корист парцеле туженог .../... к.о. ..., нити је тужени – противтужилац одржајем стекао то право стварне службености, па је, с тим у вези, дужан да се уздржи

од узнемиравања права својине тужиоца на тим парцелама, а да постоји могућност алтернативног проласка, како путничким возилом, тако и механизацијом, имајући у виду да послужно добро излази на јавни пут. Ревидент у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите права својине од узнемиравања тужилац је поднео 13.01.2022. године, а тужени је противтужбу ради утврђења права стварне службености поднео 04.03.2022. године. У тужби и противтужби није означена вредност предмета спора, а првостепени суд је судске таксе на тужбу и противтужбу одмерио у износима од по 2.500,00 динара.

Одредбом члана 28. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94 ... 95/18), прописано је да ако се по одредбама чланова 21. – 27. тог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност се узима износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора. У смислу те одредбе закона, првостепени суд је судске таксе одмерио у износима од по 2.500,00 динара одговарајућим за вредност предмета спора од 15.000,00 динара.

Како овако утврђена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија у овом имовинскоправном спору, који за предмет има неновчано потраживање, није дозвољена, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**